

ผลของการปลูกพืชกีดกั้นกรรมแห่งต่อการเจริญเติบโตในระยะแรก
ของไม้โตเร็วบางชนิด

Effects of Agricultural Intercropping on the Early
Growth of Some Fast-growing Species

โดย

พิധยา เพชรนาค

Pidhaya Petmark

งานวิจัยป่าไม้

Silvicultural Research Section

กองบ่าง

Division of Silviculture

กรมป่าไม้

Royal Forest Department

สสส.
สสส.
สสส.
สสส.

การสัมมนาทางวิทยาศาสตร์ที่๒

เรื่องไม้โตเร็ว

วันที่ ๘-๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗ ณ คณะวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลของการปลูกพืชกลิ่นหอมแทนการเจริญเติบโตในระยะแรก

ของไม้โตเร็วชนิด

Effects of Agricultural Intercropping on the Early Growth of Some Fast-growing Species

โดย

พิทยา เพชรนาค

งานวิจัย กองบัญช กรมป่าไม้

เรื่องย่อ

การศึกษาผลของการปลูกพืชกลิ่นหอม ๓ ชนิด คือ ข้าวไร่ ถั่วคลิน ถั่วเขียว แหกราหัวง แพร่องตอนในตอการเจริญเติบโตในระยะแรกของไม้โตเร็ว ๔ ชนิด คือ ยุคคลิปต์ส กะโนนยักษ์ กะโนนแรงก์ นนทรี ซึ่งมีอายุได้ประมาณ ๘ เดือนหลังจากการขยายปลูก ได้ดำเนินการที่ศูนย์ทดลองปลูกป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอแก้กั้นหารามย จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ กำหนดแผนการทดลองแบบ Split-plot in RBD โดยไม่ป่า ๔ ชนิด อยู่ใน main-plot พืชกลิ่นหอม ๓ ชนิด และ control อยู่ใน sub-plot รวม ๔ ชั้น ทำการบันทึกรายละเพี้ยนเกี่ยวกับการลงทุนปลูกพืชกลิ่นหอม ผลผลิตและทำการวัดการเจริญเติบโตของต้นไม้ทั้ง ๔ ชนิด ทั้งความโตทางคานเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับสูงจากพื้นดิน ๕ ซม. และความสูงของลำต้นทั้งหมด เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม - ๒๕๖๑ หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชกลิ่นหอมเสร็จทั้งหมดแล้ว ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

๑. การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของไม้ป่าทั้ง ๔ ชนิด ปรากฏว่า ยุคคลิปต์ส โถมากที่สุด คือ ๑.๖๙ ซม. รองลงมาได้แก่ นนทรี กะโนนยักษ์ และกะโนนแรงก์ ซึ่งมีความโตเฉลี่ย ๐.๘๗, ๐.๗๖ และ ๐.๖๖ ซม. ตามลำดับ สำหรับการเจริญเติบโตในคานความสูงปรากฏว่ายุคคลิปต์สมีความสูงมากที่สุด คือ ๑๕๑.๖๙ ซม. รองลงมาได้แก่ กะโนนยักษ์ กะโนนแรงก์ และนนทรี ซึ่งมีความสูงเฉลี่ย ๔๐.๓๖, ๓๔.๖๖ และ ๔๑.๐๙ ซม. ตามลำดับ

គំណា

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่ความสำคัญของการพัฒนาไปในต่อการดำเนินการ และการพัฒนาชุมชน และไม่มีแนวความคิดเกี่ยวกับการปลูกพืช กลั่นกรองรวมกับไม้ป่าในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งเป็นจุดเด่นของส่วนที่สุดในการที่จะช่วยรักษาโครงสร้างและความอุดมสมบูรณ์ของดินและโซนร้อน ทั้งยังช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ราษฎรชนบทตลอดจนเป็นการปรับปรุงป่าเสื่อมโทรมให้ด้วยเบนซินหรือไนโตรเจนพัฒนาให้ผลผลิตทั้งในรูปอาหารและป่าไม้ ยังสามารถยังช่วยลดการบุกรุกและการเผาถางป่า ตลอดจนช่วยเสริมสร้างผลประโยชน์ทาง济民สืบทอดการ จากการนี้ นำไปสู่หลักของการพัฒนาไม้โดยระบบเกษตร-วนวัตถุ (Agro-forestry) ซึ่งกำลังคำนึงถึงการอยู่ในหลายประเทศในปัจจุบัน

สำหรับการพัฒนาป่าไม้โดยระบบเกษตร-วนวัฒน์ ในประเทศไทยโดยกรมป่าไม้ ซึ่งดำเนินการในรูปของโครงการจัดที่ดินให้แก่ราษฎร ในรูปหมู่บ้านป่าไม้ตามตึกจะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๙๘ นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อยับยั้งหรือชะลอการทำไร่เล่นดอย โดยให้ชาวไวนารามอยู่เป็นกลุ่ม เพื่อสะดวกต่อการควบคุมและการพัฒนา ส่วนการปลูกป่ายังคงใช้เทคนิคเดิม คือใช้ประโยชน์บนเนื้อที่ทำการปลูกป่าเพียงอย่างเดียว หลักการนี้สามารถถอดรห้าได้ในกรณีที่พัฒนาเพียงพอเพื่อการจัดสรรให้แก่ราษฎร แต่ในอนาคตอันใกล้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินยังคงแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่บ้านป่าไม้เอง ทำให้พนักงานที่ดูแลต้องหันมาจัดสรรให้แก่ราษฎรและครอบครัวอย่างจำกัด แต่เดิมไม่เพียงพอับฉันวนสมานชิกที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น เมื่อถึงจุดนี้ระบบเกษตร-วนวัฒน์ โดยการปลูกพืชகสิกรรมควบกับพืชไม้ป่าในพื้นที่ เดียว ก็ยังคงมีความสำคัญ ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนที่ดิน ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้ใบปาที ปลูกเจริญเติบโตได้ดีอย่าง

เนื่องจากการพัฒนาไปในโดยระบบเกษตร-วนวัตถุ เป็นการพัฒนาสมบูรณ์แบบ ดังนั้น การที่จะวางแผนพัฒนาให้ประสบความสำเร็จตามหลักการนี้จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยอย่าง- รอบคอบในลักษณะสมบูรณ์แบบ (Integrated study) เช่นกัน เพื่อตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ ๓ ประการคือ จะสามารถทำได้เพียงใดกับภาระหนี้หรือไม่ และจะดำเนินการได้อย่างไร สำ- หรับการวิจัยเรื่องนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการพัฒนาไปในโดยระบบเกษตร-วนวัตถุ

และเป็นเพียงรายงานความก้าวหน้าของการศึกษาเพื่อต้องการทราบถึงชนิดใหม่ปั้ แและพิช-
เกษตรชนิดใดบ้างที่สามารถให้ผลผลิตอย่างเหมาะสม เมื่อนำมาปลูกร่วมกัน ตลอดจนกอง
การทราบรายละเอียดและวิธีปฏิบัติตาม ๆ ในการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยเนื้อที่ในภาคการ-
เกษตร และป่าไม้ เพื่อวางแผนพัฒนาป่าไม้โดยระบบเกษตร-วนวัฒน์ ของห้องถินนี้ในโอกาส
ต่อไป.

ลักษณะพืชและภูมิอากาศ

การศึกษาผลของการปลูกพืชทดลองแทบทหารเจริญเติบโตในระยะแรกของไม้โตเร็วบางชนิดนี้ ได้ทำการศึกษาในบริเวณที่สูงที่คลองปลูกป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ป่าสนและ橡木 อำเภอเกอกน้ำรามย์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีสภาพพื้นทรายเรียบ ความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ย ๑๓๐ เมตร วัตถุที่ก่อให้เกิดเป็นพื้นทราย sand stone สูงประมาณ ๕.๔ - ๗.๐ เมตร มีเนื้อดินเป็นพื้นทราย loam pH ของดินประมาณ ๕.๔ - ๖.๕ เปอร์เซนต์ มีปริมาณธาตุอาหาร P, K และ Na ประมาณ ๑๖.๓๐, ๓๖.๓๓ และ ๔๔.๘๐ ppm. ตามลำดับ ปริมาณทำฟันเฉลี่ยรายปี ๙๘๖.๓ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ๒๔.๕ °C อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยรายเดือน ๓๓.๒ °C อุณหภูมิทำสุกเฉลี่ยรายเดือน ๒๓.๓ °C ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๖๕.๐ เปอร์เซนต์

อุปกรณ์และวิธีการ

การเลือกพืชและวางแผนทดลอง

ทำการเลือกพืชที่ในบริเวณที่ทำการศูนย์ทดลองปลูกป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอเกอกน้ำรามย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยเลือกพืชที่มีสภาพพื้นทรายภูมิป่าเทือกเขาเรียบ มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง เนื่องจากเป็นการทำทดลองเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างชนิดไม้ป่า กับพืชทดลองหลายชนิดพร้อม ๆ กัน แผนงานทดลองจึงเป็นแบบ Split-plot design in RBD ทำการแบ่งพื้นที่ออกเป็น Block จำนวน ๔ Blocks แต่ละ Block มีขนาด ๒๐ x ๓๒๐ เมตร ระหว่าง Block ห่างกัน ๕ เมตร ในแต่ละ Block แบ่งแปลงออกเป็น ๔ main-plots ขนาด ๒๐ x ๒๐ เมตร และในแต่ละ main-plot แบ่งเป็นแปลงย่อยออกเป็น ๔ sub-plots มีขนาด ๒๐ x ๒๐ เมตร ในแต่ละ Block กำหนดให้ในป่า ๔ ชนิดคือ กะโนนยักษ์ (จากขอนแก่น) กะโนนแรงก์ ยูกาลิปตัส (*E. calmalnulensis*) และชนิดที่เป็น main-plot treatments และพืชเกย์人格 ๓ ชนิด คือ ชาร์ไว (กษ.๑๔) ถั่วลิสง ถั่วเขียว และ control เป็น sub-plot treatments ในแต่ละ main plot ปลูกในป่าแต่ละชนิดโดย spacing ๔ x ๔ เมตร (แผนผังของแปลงทดลองแสดงไว้ใน -

ภาค ๑) โดยคำนึงการเป็นขั้น ๆ คั้งคอไปนี้

๑. วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ ทำการคัดเลือกกล้าไม้แต่ละชนิด ใหม่นำมาทดลอง กัน ชนิดละ ๔๐ คน จากเรือนเพาะชำ บันทึกขนาดความสูงครั้งแรกพร้อมทั้งอายุก่อน-
ข่ายปููกินแปลงเป็นรายชนิดคือ

๑.๑ กะโนนยักษ์ อายุ ๓ เดือน ความสูงเฉลี่ย ๒๖.๘๐ เซ้นติเมตร

๑.๒ กะโนนแรง ก อายุ ๔ เดือน ความสูงเฉลี่ย ๗๔.๓๐ เซ้นติเมตร

๑.๓ ยูกาลีปตัส อายุ ๔ เดือน ความสูงเฉลี่ย ๒๖.๘๐ เซ้นติเมตร

๑.๔ แพทรี อายุ ๔ เดือน ความสูงเฉลี่ย ๗๔.๓๐ เซ้นติเมตร

๒. วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๙ ทำการแยกกล้าไม้แต่ละชนิดไปปููกินแปลงทดลองตามแบบผังที่กำหนดไว้

๓. วันที่ ๓-๔ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ทำการปููกินข้าว และถัวอิสิง โดยวิธีหยด เมล็ดระหว่างแถวของตนใน โดยเน้นระยะห่างจากตนใน ตนละ ๕๐ เซ้นติเมตร ใช้ spacing ของข้าว ๓๐ x ๒๐ เซ้นติเมตร สำหรับถัวอิสิงใช้ spacing ๓๐ x ๔๐ เซ้นติเมตร

๔. วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๙ ทำการปููกินถัวเขียว โดยการยกลงและหยด เมล็ด ใช้ spacing ระหว่างแถวทั้งตน ๓๐ x ๔๐ เซ้นติเมตร

๕. วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๙ หลังจากเก็บผลผลิตพืชเกษตรเสร็จแล้ว ทำการวัดความเจริญเติบโตของตนไม้ แต่ละชนิดในแต่ละ sub-plot โดยเลือกตนในตัวอย่าง-
แปลงละ ๕ คน วัดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับสูงจากพืชคน ๕ เซ้นติเมตร และวัดความสูง ทั้งหมด

๖. วิเคราะห์ข้อมูลการเจริญเติบโตโดยวิธี Analysis of variance ตาม-
แผนการทดลองแบบ Split-plot design และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's
New Multiple Range Test.

	D	A	B	C
BLOCK 3	o c a b	o c a b	o c a b	o c a b
	C	D	A	S
BLOCK 2	b o c a	b o c a	b o c a	b o c a
	B	C	D	A
BLOCK 1	a b o c	a b o c	a b o c	a b o c
	A	B	C	D

A: กะเดนเซียร์
a: ข้าว

B: กะเดนเพอร์ค
b: ถั่วเขียว

C: ยอกาลับเพ็ต
c: ถั่วสีบง

D: แมก้า
d: CONTROL

ภาพที่ 1 แผนผังการวางแผนทดลองแบบ Split-plot design

๙. ทำการบันทึกค่าใช้จ่ายหั้งหมกในการปั้นพืชกลิ่นรวมหั้งบันทึกผลผลิตต่อไร่ของพืชกลิ่นรวมและชนิด

ผลและวิจารณผล

๑. การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตทางค่าน้ำผ่านผิวหนังของลำต้นที่ระดับสูงจากพื้นดิน ๘ เซ็นติเมตร ผลปรากฏว่าการเจริญเติบโตของตนไม่ป้าแต่ละชนิด ภายหลังปั้นให้ประมาณ ๕ เดือน มีความโตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยมี ยุคผลตัวต่อๆ มากที่สุดคือ ๐.๖๙ ซม. รองลงมาได้แก่ นนหรี กะฉบับ กะฉบินธรงค์ ซึ่งมีความโตเฉลี่ย ๐.๔๗, ๐.๐๖ และ ๐.๐๖ ซม. ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตนไม่แตกต่างนักแล้วปรากฏว่าทุกชนิดมีความเจริญเติบโตทางเส้นผ่านผิวหนังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นกะฉบับกับกะฉบินธรงค์ ซึ่งโตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ ๑ และภาพที่ ๒

๒. การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตทางความสูง ผลปรากฏว่าการเจริญเติบโตของตนไม่ป้าแต่ละชนิด ภายหลังปั้นให้ประมาณ ๕ เดือน มีความสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยมียุคผลตัวต่อๆ สูงมากที่สุดคือ ๐.๕๓.๔๙ ซม. รองลงมาได้แก่ กะฉบินธรงค์ และนนหรี ซึ่งมีความสูงเฉลี่ย ๐.๓๖, ๐.๔๖, และ ๐.๐๙ ซม. ตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของความสูงของตนไม่แตกต่างมาเปรียบเทียบกันแล้ว ปรากฏว่าทุกชนิดมีความเจริญเติบโตทางความสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้น กะฉบับ กับ กะฉบินธรงค์ ซึ่งมีความสูงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ ๒ และภาพที่ ๓

อย่างไรก็ตาม จากผลข้อ ๑ และ ๒ เมื่อเปรียบเทียบการเจริญเติบโตในรูปของ parabolic volume ($D^2 H$) ปรากฏว่ายุคผลตัวต่อๆ มีการเจริญเติบโตสูงสุด คือ ๐.๕๓.๔๙ (ซม.^๒) ซม. รองลงมาได้แก่ กะฉบับ กะฉบินธรงค์ ซึ่งมีการเจริญเติบโต ๐.๓๖, ๐.๔๖ และ ๐.๐๙ (ซม.) ซม. ตามลำดับ

ตารางที่ ๖. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของไม้ป่าที่ระดับความสูง ๕ เมตร และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ A และ B

Sov.	d.f.	S.S.	M.S.	F	Require F	
					5%	1%
Sub-plot	63					
Main-plot	15					
Block	3	0.4003	0.1334			
A	3	4.0726	1.3575	27.592 ^{**}	4.26	8.02
Error (a)	9	0.4429	0.0492			
B	3	0.8586	0.2862	6.1615 ^{**}	2.86	4.38
AB	9	0.1272	0.0141	0.3038		
Error (b)	36	1.6722	0.0464			

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ A และ B โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ปรากฏผลดังนี้

A :	ยุคคลิปต์ส	นนทรี	กะบินยักษ์	กะบินมังกร
	๗.๗๐	๗.๔๙	๗.๗๖	๗.๐๖
B :	บัวลิสส	บัวเชียง	ชา	Control
	๗.๔๙	๗.๗๙	๗.๗๙	๗.๗๖

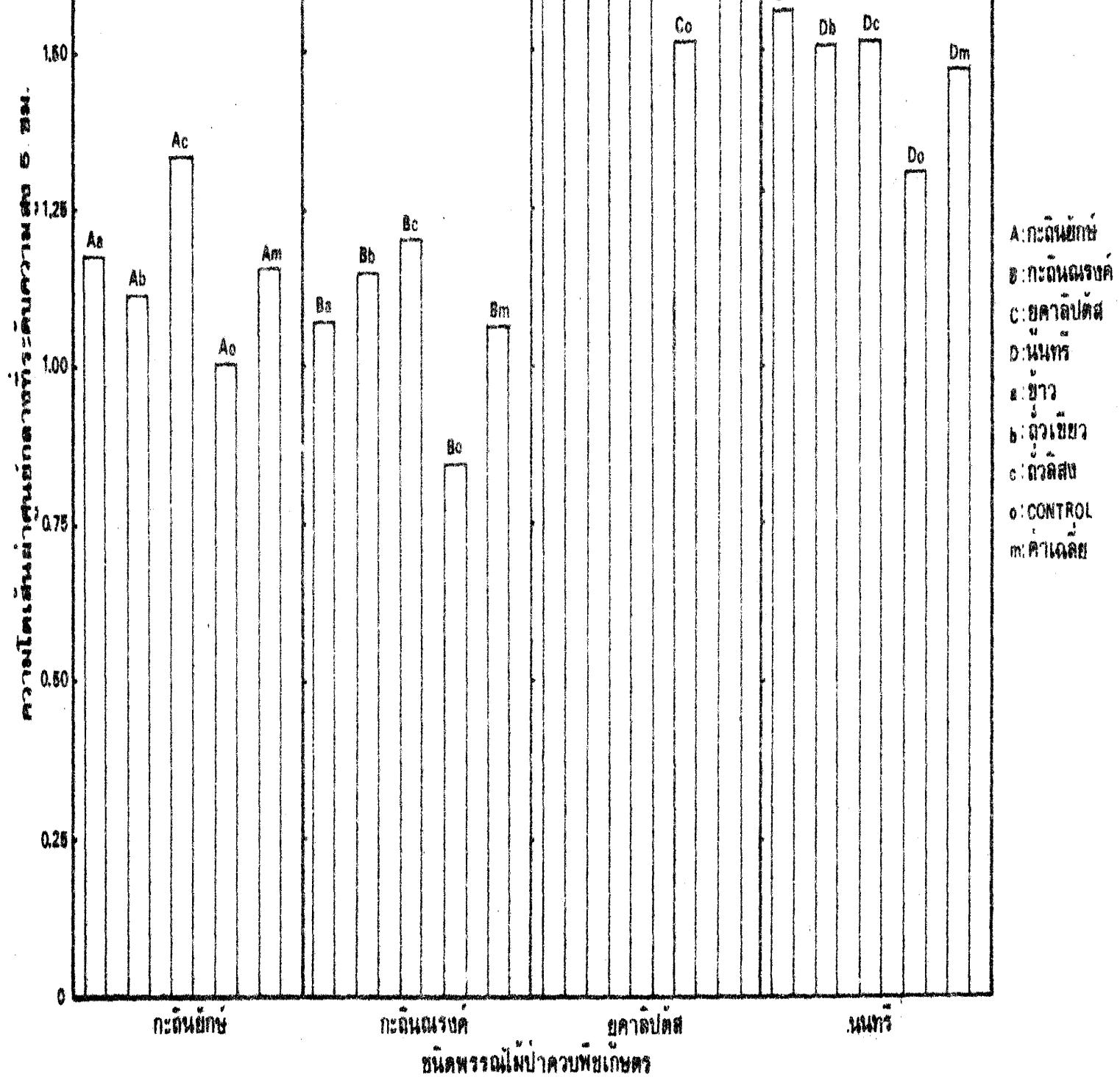
ตารางที่ ๒. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางความสูงของใบปา และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ A และ B.

Sov.	d.f.	S.S.	M.S.	F	Require F	
					5 %	1 %
Sub-plot	63					
Main-plot	15					
Block	3	2254.38	751.46			
A	3	107381.59	35793.86	54.47 **	4.26	8.02
Error (a)	9	5914.19	657.13			
B	3	4031.04	1343.68	10.24 **	2.86	4.38
AB	9	252.73	28.08	0.214		
Error (b)	36	4723.93	131.22			

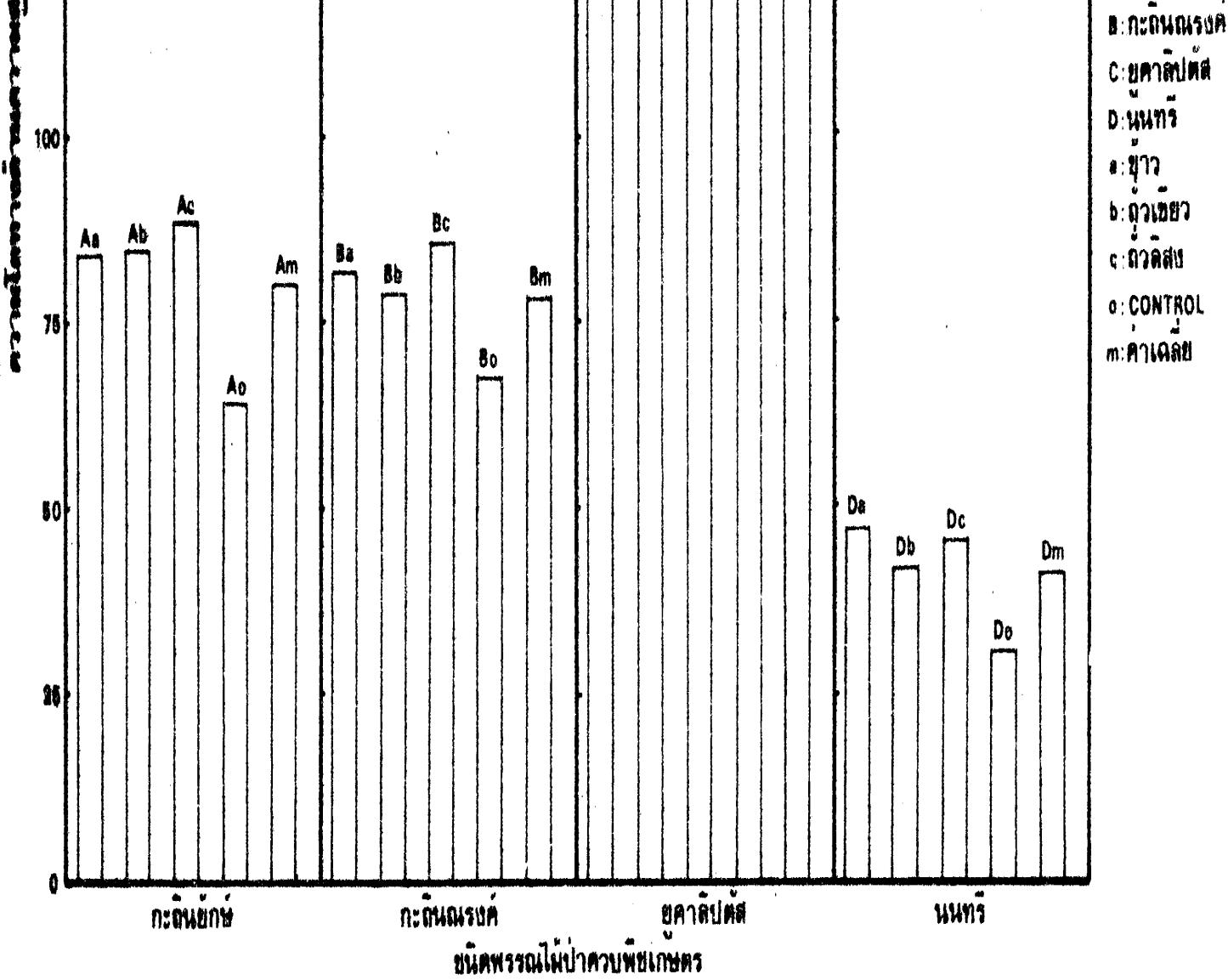
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ A และ B โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test. ปรากฏผลดังนี้

A: ยุคจิปต์ส กะโนนยักษ์ กะโนนรองค์ ผู้ที่
๑๕๓.๕๙ ๔๐.๗๖ ๓๔.๔๖ ๔๙.๐๙

B: ถั่วจิสัง ขาว ถั่วเขียว Control
๔๕.๗๙ ๔๓.๗๓ ๔๘.๖๐ ๔๕.๗๙

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบผลของการเจริญเติบโตของเลี้น พ.ศ.ก. ของพืชชนิดต่างๆ ที่ปลูกควบกันพิษเกษตรหมักดอง

ภาพที่ ๓ เมริตร์เก็บผลการเจริญเติบโตทางด้านความสูงของพารอนไนเป้าแต่ละชนิดที่ประกอบกับพืชเกษตรชนิดต่างๆ

() ()

๓. การศึกษาดูของการป้องกันพืชภัยการน้ำท่วมแต่ละชนิดคือ การป้องข้าว
ถั่วลิสง ถั่วเขียว และการป้องไม้ป่าเพียงอย่างเดียว (control) ต่อการเจริญเติบโต
ของไม้ป่าหัง ๘ ชนิด จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางที่ ๑ และ ๒) เมื่อ -
กล่าวรวม ๆ แล้วปรากฏว่า การป้องกันพืชภัยการน้ำท่วมแต่ละชนิดรวมทั้ง control ทุยมีผลทำ
ให้การเจริญเติบโตของต้นไม้ป่าหัง ๘ ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แต่มีอ
น้าค่าเฉลี่ยการเจริญเติบโตของไม้ป่าหัง ๘ ชนิด อันเนื่องมาจากการป้องกันพืชภัยการน้ำท่วม
แต่ละชนิดมาเปรียบเทียบกันแล้ว ปรากฏว่าพืชภัยการน้ำหัง ๓ ชนิด คือ ข้าว ถั่วลิสง -
ถั่วเขียว ไม่มีผลทำให้การเจริญเติบโตของต้นไม้หัง ๘ ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่
จะมีผลทำให้การเจริญเติบโตของต้นไม้หัง ๘ ชนิด แตกต่างจากแปลงที่ไม่มีการป้องกันพืช -
ภัยการน้ำท่วม (control) ทั้งในด้านความโตกและความสูง นั้นคือ การป้องไม้ป่าหังนี้
การป้อง ข้าว ถั่วลิสง ถั่วเขียว แหรจะทำให้การเจริญเติบโตของต้นไม้หังกว่าการ
ป้องไม้ป่าเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม การที่พืชภัยการน้ำท่วมมีผลต่อการเจริญ-
เติบโตของต้นไม้แต่ถูกต้องกันนั้น อาจเป็นเพราะว่าในระยะแรก ๆ พืชภัยการน้ำท่วมมีผลยัง
ไม่แสดงผลต่อการเปลี่ยนแปลงความอุดมสมบูรณ์ของดิน เนื่องจากเหตุผลของพืชภัยการน้ำ
แต่ละชนิดยังไม่ผู้ทั้งเนาสายคลายเป็นอนุรักษ์ตัวในดิน หลังจากเก็บเหลือพืชภัยการน้ำท่วมแล้ว
ไก่ยูสายแล้ว เข้าใจว่า การป้องกันพืชภัยการน้ำท่วมแต่ละชนิดคงแสดงผลแตกต่างกันต่อการเจริญ-
เติบโตของต้นไม้ ซึ่งจะต้องติดตามผลต่อไป ส่วนเหตุที่ทำให้กันไม้ป่าหังป้องกันพืชภัยการน้ำท่วม
มีการเจริญเติบโตสูงกว่าการป้องไม้ป่าเพียงอย่างเดียวนั้น เพราะการป้องกันพืชภัยการน้ำท่วม
นั้นมีการเตรียมพื้นที่อย่างดี โดยเฉพาะการไถพรวน และการกำจัดวัชพืช ในขณะที่แปลง-
Control นั้น ปล่อยความชื้นริมชายฝั่นกับการป้องป่าหัง ๆ ไป ซึ่งจะมีวัชพืชมาก-
มาย โดยเฉพาะหญ้ากา และหญ้าขาวระบะ ขันแกงแบงและบังต้นไม้ป่าหัง จึงทำให้การ
เจริญเติบโตของต้นไม้ในแปลงที่ไม่ได้ป้องกันพืชภัยการน้ำท่วมมีการเจริญเติบโตที่กว้างแปลงที่ -
ป้องกันพืชภัยการน้ำท่วม

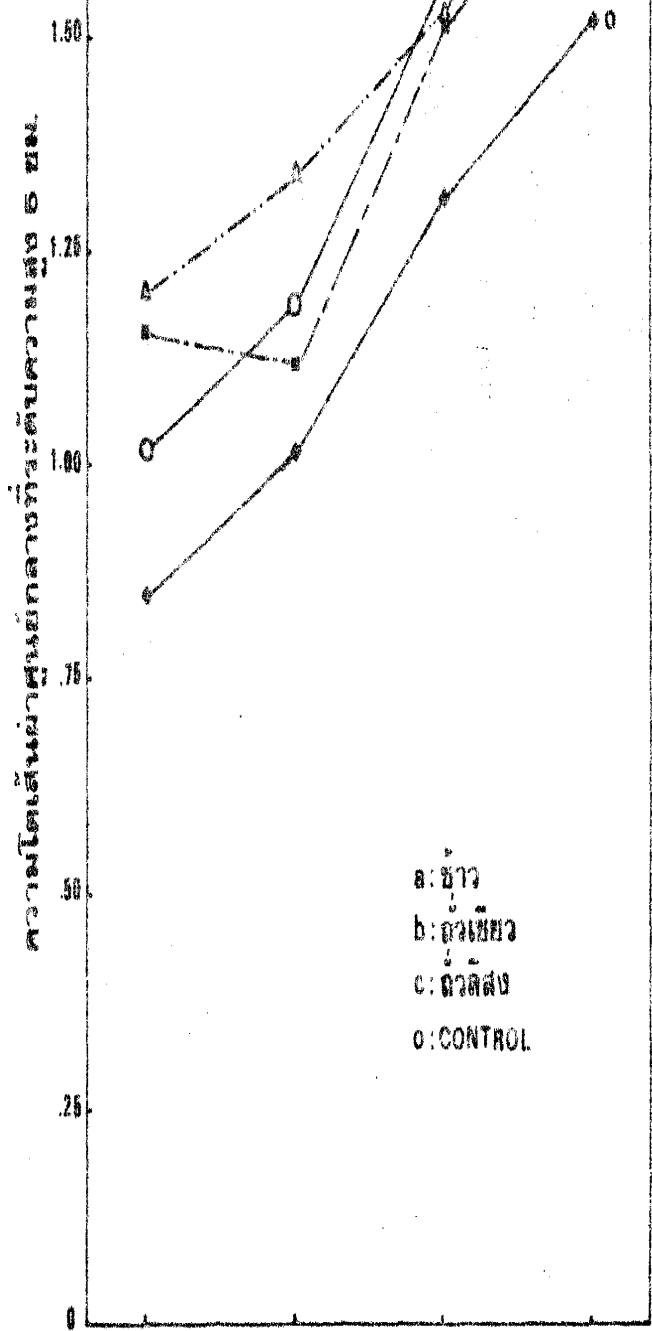
อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของการเจริญเติบโตของต้นไม้รวมทั้ง
๘ ชนิด เมื่อป้องกันพืชภัยการน้ำท่วมแต่ละชนิดควบคู่ไปพร้อมกับการป้องกันพืชภัยการน้ำท่วม
เติบโตของไม้ป่าหังสุด รองลงมาได้แก่ข้าว และถั่วเขียว ตามลำดับ.

๔. การศึกษาอิทธิพลของพืชกลีกกรรมและชนิดต่อการเจริญเติบโตของไม้ป่า
แต่ละชนิด จากตาราง Analysis of variance ตารางที่ ๑ และตารางที่ ๒ ปรากฏ
ว่าพืชเกษตรแต่ละชนิดไม่มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของไม้ป่าแต่ละชนิดอย่างมั่นยำ -
สำคัญทางสถิติ กล่าวคือไม่สามารถบอกได้ว่า พืชเกษตรชนิดใดให้ผลลัพธ์ที่สุดต่อการเจริญเติบโต
ของไม้ป่าแต่ละชนิดเป็นการเฉพาะ ถึงแม้จะปรากฏว่าตัวลักษณะมีผลต่อการเจริญเติบโตของ-
喻 กล้าปลัดสมากที่สุด เมื่อเทียบกับพืชกลีกกรรมชนิดอื่น ๆ แต่ตัวลักษณะจะแสดงผลเช่นเดียวกัน
เมื่อนำไปปลูกควบคันหมู่ กะฉบังยักษ์ กะฉบังทรงกระบอก หรือถ้าปรากฏว่าการปลูกไม้ยูคาลิปตัส
เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการปลูกพืชกลีกกรรมควบ (control) ทำให้การเจริญเติบโต -
ของยูคาลิปตัสต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการปลูกพืชกลีกกรรมชนิดอื่น ๆ ความต่ำจะทำให้การ
ปลูกไม้ป่าชนิดอื่น ๆ แบบ Control มีการเจริญเติบโตต่ำสุด เช่นกัน ดังภาพที่ ๔ และ
ภาพที่ ๕

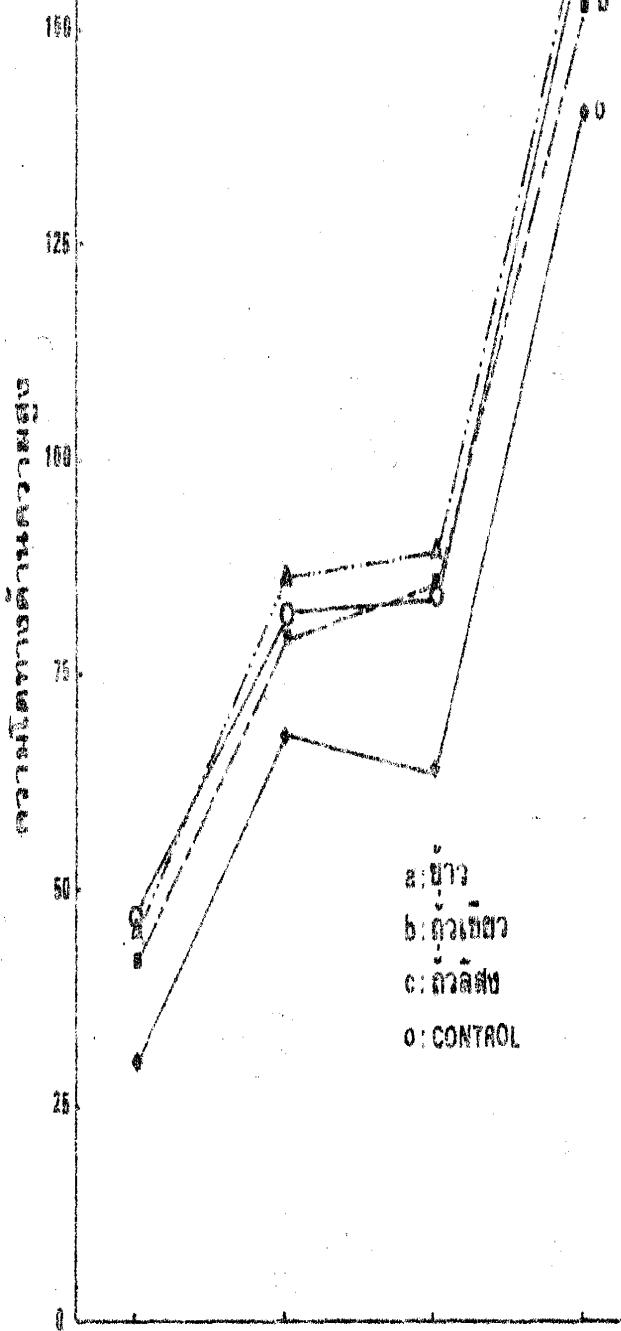
อย่างไรก็ตาม เมื่อแยกข้อมูลมาทำการวิเคราะห์แบบ RBD ตามชนิดของไม้ป่า
ปรากฏผลดังนี้

๔.๑ การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของในกะฉบังยักษ์ เมื่อปลูกพืช -
กลีกกรรมแต่ละชนิดควบ ปรากฏว่าการเจริญเติบโตทั้งในด้านความสูงและความสูงให้ผลไม้แตก
ต่างกันทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ปรากฏว่าความสูงของไม้ป่าชนิดไม้แบบ
โน้มสูงสุด เมื่อปลูกควบกันตัวลักษณะ รองลงมาได้แก่ ขาว ถั่วเขียว และ Control ตาม
ลำดับ ส่วนในด้านความสูงนั้นปรากฏว่า ตัวลักษณะ ทำให้การเจริญเติบโตต่ำที่สุด รองลงมา
ได้แก่ ถั่วเขียว ขาว และ Control ตามลำดับ

๔.๒ การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของในกะฉบังทรงกระบอก เมื่อปลูกพืช -
กลีกกรรมแต่ละชนิดควบ ปรากฏว่าการเจริญเติบโตทั้งทางด้านความสูง และความสูงให้ผล
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ตัวลักษณะ
ถั่วเขียว ขาว ให้ผลต่อความสูงของไม้ป่าชนิดไม้แบบต่างกัน แต่จะแตกต่างกับ Control
ยกเว้นขาวโดยที่การปลูกตัวลักษณะควบ ทำให้ความสูงต่ำสุด รองลงมาได้แก่ ถั่วเขียว ขาว
และ Control ตามลำดับ ส่วนบนด้านความสูงนั้น การปลูกพืชกลีกกรรมควบจะทำให้

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบผลของการเพาะดูดไปทางท้านหลัง
ของพืชไม้ป่าชนิดต่างๆ กับควบคุมกับพืชทาง
มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบผลของการเพาะดูดไปทางด้านหน้า
ของพืชไม้ป่าชนิดต่างๆ กับควบคุมกับพืชทาง
มหาวิทยาลัย

ความสูงของภูมิโนรังคสูงแต่ทางอย่างมีนัยสำคัญกับความสูงภูมิโนรังคเพียงอย่างเดียว
โดยที่ความสูงของตนไม่มากที่สุด เมื่อปัจจุบันลิสต์ความร่องลงมาได้แก่ ข้าว ถั่วเขียว
และ Control ตามลำดับ

๔.๓ การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของไนโตรามีนิกาอิปัตต์ เมื่อปัจจุบันกับพืช
กลีกรรมแต่ละชนิด ปรากฏว่าการปัจจุบันพืชกลีกรรมควบไม่ทำให้การเจริญเติบโตของตนในแต่ก
ทางกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านความโตและความสูง และก็ไม่ต่างจาก Control ด้วย
แต่เมื่อแนวโน้มว่า ถั่วลิสต์ ทำให้การเจริญเติบโตของตนไม่ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ ถั่วเขียว
ข้าว และ Control ตามลำดับ

๔.๔ การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของไนโตรามีนทรี เมื่อปัจจุบันกับพืช -
กลีกรรมแต่ละชนิด รวมทั้ง Control ปรากฏว่าการปัจจุบันพืชกลีกรรมแต่ละชนิดควบไม่ทำให้
ความโตของตนหรือแต่กทางกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า
การปัจจุบันควบจะทำให้ตนหรือไม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ถั่วลิสต์ ถั่วเขียว และ -
Control ตามลำดับ ส่วนในด้านความสูงนั้น การปัจจุบันพืชกลีกรรมควบทำให้ความสูงของ
ตนหนึ่งกว่าเมื่อเทียบกับ Control อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นการปัจจุบันถั่วเขียว ซึ่งจะ
ไม่แตกต่างจาก Control อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในรูป parabolic volume
แล้วปรากฏว่าการปัจจุบันควบ จะทำให้ตนไม่มีการเจริญเติบโตสูงสุด รองลงมาได้แก่
ถั่วลิสต์ ถั่วเขียว และ Control ตามลำดับ

๕. គាត់ណុនិងការប្រើប្រាស់កម្មករ

រាយការ	បានកន្លែង		
	ខាង	ជាគិត់	ជាមីនា
ការអេឡិចតួនុ	២៨.០០	២៩៦.០០	៣៩.០០
ការប្រាប់គ័រព	-	២៩.៥០	២៩.៥០
ការទុងរំលែងការងារយកបែង			
ឈានបាតា (កែបវិប)	៧៥	៧៥	៧៥
ឈូ (ឃុំ)	១១៣	១១៣	១១៣
អរាណដោកកែបខ្ពសា	២៨០	២៨០	២៨០
ឃករង់	-	១៦០	១៦០
ប្រុក	៤០	៤០	៤០
ការឃុំដែលដោក (នៅក្នុង) ឈានបាតា	៤០	១៦០	១៦១
កែបកែយា (ឈានបាតា និង កែបខ្ពសា)	១៦០	១៦០	១០០
រាម	២៩៦	២,២៩៥.៥០	២,៣៩៩.៥០

๖. ผลผลิตจากการปั้นก่อพืชเกษตร

ชนิดพืช	ผลผลิต [*] ก.ก./ไร่	ราคา [*] บาท/ก.ก.	มูลค่า [*] บาท/ไร่	รายได้ รายชา
ข้าว	๒๓๖.๘๐	๒.๔๐	๕๙๔.๗๒	๐.๗๕
ถั่วคลิน (ไม่รวมเปลือก)	๑๗๓.๓๓ ^{**}	๑๖.๐๐	๒,๗๗๓.๙๒	๒.๗๕
ถั่วเขียว	๑๙๙.๖๗	๔.๐๐	๗๐๗.๗๖	๐.๙๙

จากการเบริ่ยงเที่ยบรายได้กับรายจ่ายในการปั้นก่อพืชเกษตรพบ ปรากฏว่า - ถั่วคลินให้ผลผลิตในรูปตัวเงินໄດ้เป็น ๒ เท่าของตนทุน ส่วนผลผลิตข้าวและถั่วเขียวนั้น รายได้ต่ำกว่าตนทุนหงส์อาจเป็นเพราะว่าในการปั้นก่อพืชเกษตรแต่ละชนิดนั้นໄกปั้นโดยมิได้ใช้เทคนิคทางวิชาการ และไม่มีการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตแต่ประการใด เช่นการ ไล่ปุ๋ย ทั้งแม้วัดดูประสิทธิภาพของการหรานาภาจะปั้นก่อพืชเกษตรแบบธรรมชาติเมื่อน้ำ บาน กระทำโดยทั่ว ๆ ไปจะໄค์ผลผลิตเท่าไหร่ ส่วนการปั้นก่อพืชเกษตรในช่วงทดลองไปจะใช้ เทคนิคทางวิชาการ โดยเฉพาะการใส่ปุ๋ย การผสมเชื้อโรครสีเขียวเป็นกับเมล็ดถั่ว ก่อนปั้น และ การใช้ยาปาร์บัคต์รูฟ์ชอย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มผลผลิตพืชเกษตรต่อหน่วยเนื้อที่ให้สูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่คำนึงถึงค่าแรงงาน โดยกำหนดให้แรงงานเป็นแรงงาน เหลือใช้ หรือแรงงานวางแผนแล้ว รายได้จากการปั้นก่อพืชเกษตรแต่ละชนิด โดยเฉพาะถั่วคลิน จะเป็นการเพิ่มรายได้มากกว่าอย่างน่าพอใจ ขณะเดียวกันยังเป็นผลทำให้ที่นี่ไม่ป่าที่ปั้น กะริญูเต็บโตໄค์เป็นอย่างดี

* ประเมินราคาเท่ากับราคาของเมล็ดพันธุ์ช้อ

** ผลผลิตที่ควรจะได้โดยประมาณจากเมล็ดเสียหาย

สรุปผล

การศึกษาผลของการปั๊กพื้นที่ชักลิกรัมแทรกระหว่างแداولของตนไม่ต่อการเจริญเติบโตในระยะแรกของไม้โกเร็ว ๔ ชนิด ปรากฏว่าไม้ป้าแต่ละชนิดมีการเจริญเติบโตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ในระดับความเชื่อมั่น ๔๙ เปอร์เซนต์) กล่าวคือ ยูคาลิปตัสจะมีการเจริญเติบโตสูงสุด รองลงมาได้แก่ กะฉบับกัน นนทรี และกะฉบินธรงค์ โดยมีการเจริญเติบโตในรูปของ parabolic volume ($D^2 \cdot 05 H$) เป็น ๔๓.๔๙, ๑๐๔.๗๓, ๘๔.๖๖, และ ๘๔.๗๖ (ซม.)^๓ ซม. ตามลำดับ และการปั๊กพื้นที่ชักลิกรัมแทรกระหว่างชนิดแทรกมีผลทำให้การเจริญเติบโตของตนไม่ป้าทั้ง ๔ ชนิดแตกต่างไปจากการปั๊กไม้ป้าเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการปั๊กพื้นที่ชักลิกรัมแทรก (Control) ส่วนผลของการปั๊กพื้นที่ชักลิกรัมแทรกระหว่างชนิดต่อการเจริญเติบโตของไม้ป้าแต่ละชนิดนั้นปรากฏวายังไม่สามารถตอบໄกว่าไม้ป้านิดใดเจริญเติบโตได้ดีที่สุดกับพื้นที่ชักลิกรัมชนิดใด แต่เมื่อพิจารณาแนวโน้มจากค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ยูคาลิปตัส - กะฉบับกัน และกะฉบินธรงค์ เจริญเติบโตได้ดีที่สุดเมื่อปั๊กความกันถาวรดีสูง ส่วนนนทรีจะเจริญเติบโตค่อนข้าง เมื่อปั๊กความกันช้า และไม่ป้าทุกชนิดมีการเจริญเติบโตค่อนข้างช้าเมื่อปั๊กตามลำพัง โดยไม่มีพื้นที่ชักลิกรัมปั๊กควบคู่กัน.

เอกสารอ่านประกอบ

กรมป่าไม้. ๒๕๙๔. โครงการจัดทั่วทิศให้แก่ราษฎรในรัฐหมู่บ้านป่าไม้. ๕ หน้า (อักษรสำเนา)

จังหวัดเชียงราย. ๒๕๑๕. สัมมนาเชิงวิชาการที่จะวางแผนงานวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา-พานิช. ๔๖ หน้า.

อำนวย คงวนิช. ๒๕๖๐. หมู่บ้านป่าไม้ของ อ.อ.ป. องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวง-เกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ. ๖๕ หน้า.

FAO. 1974. FAO Committee on Forest Development in the Tropic. Report of Third Session. FAO. Rome, Italy.

—. 1976. Forestry for Community Development. FAO. Rome, Italy.

ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ ๒ ข้อมูลการเจริญเติบโตทางเส้นผ่าศูนย์กลาง (ซม.) ที่ระดับ ๕ เซ็นติเมตร
จากพื้นดินของไม้ป่าแต่ละชนิดที่ปลูกควบคู่กับพืชกลิ่นกรามชนิดคง ๆ

ชนิดป่า	ชนิดพืชกลิ่นกราม	Blocks				เฉลี่ย
		๑	๒	๓	๔	
กะฉบินยกน้ำ	ชาขาว	๗.๖๐	๗.๔๙	๗.๗๔	๘.๖๕	๗.๗๔
	ถั่วเขียว	๗.๖๘	๗.๐๕	๗.๐๐	๗.๗๗	๗.๑๙
	ถั่วคลีสิง	๗.๗๔	๗.๓๘	๗.๔๙	๗.๖๐	๗.๓๔
	Control	๗.๗๔	๗.๐๔	๗.๐๔	๘.๖๗	๗.๐๙
กะฉบินลงรังค	ชาขาว	๗.๖๕	๗.๗๙	๗.๐๙	๘.๖๕	๗.๐๗
	ถั่วเขียว	๗.๐๔	๗.๖๙	๗.๓๘	๘.๕๗	๗.๑๕
	ถั่วคลีสิง	๗.๓๙	๗.๖๙	๗.๗๗	๗.๗๕	๗.๖๐
	Control	๘.๗๐	๘.๖๙	๘.๖๕	๘.๖๙	๘.๖๔
ยุคคลิปป์ตี้ส	ชาขาว	๗.๘๐	๗.๗๕	๗.๗๖	๗.๓๖	๗.๖๗
	ถั่วเขียว	๗.๕๗	๙.๐๒	๗.๖๓	๗.๗๗	๗.๗๔
	ถั่วคลีสิง	๗.๗๑	๙.๖๒	๙.๔๖	๗.๔๙	๙.๔๙
	Control	๙.๓๖	๙.๖๖	๙.๔๕	๙.๔๖	๙.๔๙
บพทรี	ชาขาว	๗.๕๙	๗.๕๔	๗.๔๙	๗.๖๕	๗.๕๖
	ถั่วเขียว	๗.๖๐	๗.๗๙	๗.๓๐	๗.๔๐	๗.๕๙
	ถั่วคลีสิง	๗.๐๙	๗.๖๔	๗.๗๓	๗.๖๙	๗.๕๙
	Control	๙.๓๙	๙.๖๕	๙.๖๙	๙.๗๗	๙.๓๐

ภาคผนวกที่ ๒

ข้อมูลการเจริญเติบโตทางความสูง (ซม.) ของไม้ป่าแต่ละชนิดที่ปลูกควบคู่กับพืชකัตกรรมชนิดต่าง ๆ

ชนิดไม้ป่า	พืชกัตกรรม	Blocks				เฉลี่ย
		๑	๒	๓	๔	
กะโนนยักษ์	ชาขาว	๕๗.๘	๙๗.๙๘	๕๓.๙๙	๕๖.๖๐	๙๔.๐๗
	ถั่วเขียว	๗๙.๒๐	๗๒.๕๘	๙๔.๗๐	๗๔.๖๖	๙๔.๕๖
	ถั่วถัง	๕๗.๙๙	๗๗.๓๐	๑๗๗.๓๔	๖๗.๕๙	๙๔.๔๔
	Control	๗๙.๙๙	๗๐.๖๐	๖๔.๕๘	๕๙.๕๐	๙๔.๓๗
กะโนนยังก	ชาขาว	๙๖.๙๔	๙๕.๐๐	๗๓.๓๔	๗๓.๐๐	๙๙.๙๐
	ถั่วเขียว	๙๐.๐๐	๙๑.๐๔	๗๙.๖๐	๗๓.๐๐	๙๔.๙๑
	ถั่วถัง	๙๐.๗๙	๑๐๗.๙๙	๖๙.๙๖	๙๙.๖๐	๙๔.๕๙
	Control	๙๗.๓๙	๙๐.๙๐	๖๔.๙๐	๗๐.๖๐	๙๗.๕๖
ยุคากิป็อส	ชาขาว	๑๗๔.๕๐	๑๗๔.๔๐	๑๗๔.๔๐	๑๗๔.๔๐	๑๗๔.๔๐
	ถั่วเขียว	๑๗๔.๙๐	๑๗๓.๖๐	๑๗๔.๔๐	๑๗๔.๙๐	๑๗๓.๗๗
	ถั่วถัง	๑๗๔.๕๔	๑๗๔.๐๘	๑๗๔.๐๐	๑๗๖.๘๐	๑๗๔.๔๙
	Control	๑๗๑.๔๔	๑๗๔.๙๐	๑๗๖.๘๐	๑๗๓.๔๐	๑๗๔.๔๐
นนทรี	ชาขาว	๔๙.๘๙	๔๕.๙๐	๔๕.๙๐	๔๕.๙๐	๔๙.๙๖
	ถั่วเขียว	๓๔.๖๐	๔๗.๐๐	๓๔.๗๔	๔๕.๙๐	๔๙.๕๖
	ถั่วถัง	๖๖.๔๐	๔๙.๙๔	๔๙.๖๐	๔๙.๖๐	๔๙.๙๔
	Control	๓๓.๐๔	๓๔.๔๐	๖๖.๔๖	๔๙.๙๐	๓๐.๔๔

រាជបាលរាជក្រឹត់ទី ៣ ខែមុន្តូលាការក្រសួងពេទ្យ ចិន ក្នុងក្រសួងប្រកាសការណ៍រាជរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ នគរាមី ខេត្តកំពង់ចាម ជំរឿនភ្នំពេញ នគរាមី ខេត្តកំពង់ចាម ជំរឿនភ្នំពេញ

ខែ	តួនាទី	ប្រជាធិបតេយ្យ	ទុកបាន			ទុកបាន			ទុកបាន
			សាខា	សាខាប្រចាំឆ្នាំ	សាខាប្រចាំឆ្នាំ	សាខាប្រចាំឆ្នាំ	សាខាប្រចាំឆ្នាំ	សាខាប្រចាំឆ្នាំ	
មករា	១២៣,១	៣៤	១៧	១៨.៥	៨៩.៨	៩១.៥	៨៧.៣	៨៧.៣	
កុំរាប់	-	៣៤	៦០	២៣.៨	៩២.៤	៩៤.៦	៩៤.៦	៩៤.០	
មិនា	១៦.១០	៣៦.៤	២៤.៨	៣០.៣	៩៩.៨	៩៧.២	៩៧.២	៩១.៦	
មេខា	១៦៨.៣	៣៦.៥	២៤.៧	៣០.៦	៩៨.៨	៩៧.៥	៩៧.៥	៩០.៣	
ឃុំរាប់	៣៤៤.៨	៣៤.៨	២៤.៨	២៨.៨	៩៣.៤	៩៤.១	៩៤.១	៩៣.៧	
មិត្តិរាយន	២៦៧.២	៣៣.៦	២៧.៨	២០.៥	៩៦.០	៩៥.៧	៩៥.៧	៩០.៤	
ក្រសួងរាជក្រឹត់	៣៦៣.៥	៣៣.០	២៣.៨	២៨.៥	៩៦.៦	៩៤.៣	៩៤.៣	៩១.២	
តិំងខាង	៤៤១.៥	៣១.៧	២៨.៨	២៨.៧	៩៨.៨	៩៧.៨	៩៧.៨	៩០.៨	
ក្រសួងពេទ្យ	៤១៦.៣	៣៣.៣	២៨.៨	២៨.៦	៩៨.៦	៩០.៧	៩០.៧	៩៣.៧	
ក្រសួងពិសោធន៍កម្ម	៣៤.៤	៣០.៨	២៣.៨	២៧.១	៩៣.៨	៩៤.៤	៩៤.៤	៩៦.២	
ក្រសួងធនាគារ	-	៣១.១	២៩.២	២៦.៥	៩៨.៤	៩១.៨	៩១.៨	៩៤.១	
ខែស្អែក	-	២៨.២	២៤.៨	២៨.៧	៩៨.៣	៩៧.៩	៩៧.៩	៩៨.៣	
សរុប	១៩៧៦.៣	-	-	-	-	-	-	-	
ទុកបាន	-	៣៣.៦	២៣.៧	២៨.៥	៩៨.៣៧	៩៨.៨៨	៩៨.៨៨	៩៨.០០	